

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ СХС

Рок VI.

Нови Сад, петок 15. Марта 1929.

Ч. 10 (218)

ВОСПИТОВАЙТЕ ЧАДЪ СБОНХЪ!...

II.

Цо значи воспитовац?

Воспитовац не значи иначе як шицки добри свойства и способности цела и души у дзецку развијавац, полепшац и на добру Богу присмуна драгу нацесц. Тота дужносц то природни закон родитеља. Бог и родитеље дали живот дзецку и вено његово на швеце икшого зема як својих родитеља, же би го придавил зос немеша и на ноги поставел. Лем родитеље сдини маю туку потребну любов, без којеј нет воспитования. О тим як родитељи скончую свою воспитательну дужносц завиши дочасне и вичне једесце дзецох, бо на яки способ чловек виховани, таки вон познейше. Шорови и порядогај людне мали пите и добре воспитанс. И кед превел гнетка виду зос правей драги и спади до певаљиствох то лем нашлідки хибнога воспитования.

Еден приклад једнай богатијеј фамилији,

Оцеј и мац, богати газдове, нигда не могли најесц часу пре својо газдовски роботи, да ше поројавају и поабављају зос својим дасцима. Вони думали, же би то бул страћени час, котри би вони потрошили на бенду при дзецох. Оцеј як газда више лем думал, як би то веће жени замјуци, а мац як млада газдинка превельо бриги мала на то; як би до најкрасије ушориц, својој шмати и шматки својих дзецох. Цали вали мушки признац, же то најсреје права богата газдиня и же вона ињашак објавила сејој дзеци, як ей сушеди. А дасци више як дзеци, гоч вони и богатих родитеља.

Кед пришој оцеј ту ним, едно и друге дзвигадо својо

ручки ту отцови, и чекало, же би го оцеј давигнул на руки. Воне сцело ногласкац отца по лицу, але оцеј вис искал часу и жимај од себе одриљовал дасци зос словами: „иаџе там гу мацери, нај вис вона иши на рукох. Я не мам кеди.“ Старши сан Мико пребигнул ту отцови на своју конику и указовал отцови, яки Јого конь лиши и мисана бегац, але оцеј и то не сцел похвалиц. Вони синови дал отвир: дай ми покой — иди там гу мацери. Младше дзвиче указовало отцови својо бабки, але оцеј немал нигда часу, да ше здасецком побави и да похвали бабки.

И сдво и друге дзецко пошло гу мацери, але и там не нашло того, ко гледало дзасцињске шерцо. И ше стало? Дзеди як дасци пошли ту службјици и шицкој вијришоведали. Вона јх вислахала, пошаграла их бависка, похвалила јх, ногласкаца јх и вијришоведала би јм даску малу притчу. Дзеди, як дасци, аж уста отверали, слухали и полюбили службјицу баржеј як свою мацер и својога отца. — Од того часу службјица знала за шицки тайни шерца једнога и другога дзасца и вони зос ю дајели својој радосци и својој жалосци.

Пре њих могли и оцеј и мац појесц з дому гоч па пол рока, вони би себе з того ніч не робели. Але кед не було лем једен даень службјици, ту було плачу и ледва ческали, да ше вона врачи, бо уж барз вельо мали на својих шерцох, цо сеј мушки повесц. Чи добре робија такиродителј? Близовно же не робија добре.

Хто вжал на себе чески обовязок отца и мацери, тот мушки тог святи обовязок так виполњивац, як то

Бог розказује. А Бог жаџа од родићох на першим месеце, да добре виховају своје дасци.

Правда, же ше родитељи мушки старац и за добро тога швета. Але на першим месецу мушки же стариц за добре виховане својих дасцих. Фундаменти вихованја складају ше до 12 року. Котри родитељи не положају до тога часу добри фундаменти у душох својих дасцих, тајим не поможу вони нај-

важнији богатствија тога швета; не поможу им вони најдрагоценјиши шмати. Таки дасци буду нещешліви и вонприншицих иминијија тога швета, котри достапно од својих родитеља. На концу конца буду пренлињац својих родитеља.

Најпроцив, добре вихованји дасци у першој младости буду щешліви и в малима добромајија тога швета, и буду више вдзечији својим родитељим.

У нашним отечеству

При тарговицох и ремесельникож одредаје будаје роботије време по 10 годзини дневно, крем недзелји. Сцело ше запровадници, же би ше по тарговицох и ремеслох дајен час робота и внедзелю, але проширији тога шицки ше вијавели, бо недзеляја дасци отпочивку.

Незвичайна цеплота Док при нас ище више хладне време, дотля при најнији морји цеплота ше нагло давига. У Цубровнику указовал термометер 25 гради цеплоти.

Згорели дасци. У вијадле Мирони у Сербији сдана мац пошла принесц води и захабела својој двојој малки дасци у хижи. Як ше жени авичајно дуже затримају у бешеди, то и вона забула на својој дасци. Кед ше враџела нашла обидвојо дасци у пламеню и хижка уж почала гориц. Дасци мушели вијахнуц з исца жирячку и зос ю ше бавели. Най то будзе наука и нашим мацером.

Едину милијарду динари послали нашу виселеници зос странних держава до нашей держави, а то ище мало проди томе, цо ми стражиме у народним як и материјалним зглажду.

Нет опасносци од поља. Кед и падалей будзе

хвиља така привица и цеплота помали доходац, таји неј опасносци од ноћи, бо воне помали одходзи.

Нови буджет. Министер Финансийох уж готоји зос буджетом за следујући рок (од априла ше ражаје) и вон виношује 12 милијарди Дин. Готово за милијарду, меньша од претло рочнога.

Повекшац плаци су днём и професором одредаје влада. Но најсце војни не могли достойно окончивац својим званијем по пратеј слабеј плаци. Престо уж ишто не сцел учиц за судију и професора, па вељо було неспособних. Нештакиша влада одредаје отпучицих неспособних а вредним и способним повекшац плаци.

Прелігла иглу. Дасције дасције у Београду Радмила Ристич прељигла иглу. Родитељи ше влекли и однесли дасције до дохтора. Препатронали го на машини, але иглу не могли најесц. Дохтор гутор, же ше то часто доје даје при дасције и шицкој зос добре зверши — ми гвариме, же дасци Бог чува;

Богач умар од гладу. Тих дњијох умар у Београду у највећији нужди жијрак Михај Петровић.

Чарни поки и як ше од ніх чувац

Вельо єст чокких обераких хоротах, и. пр. тифус, колера, дізентерія, осинки, и т. д. по поки снадаки гу найчехшим. Кед людзі не знали як ше чувац од тей страшней хорота умерало даекі подаскедю місіонів людзів.

Тераз того ня.

А чом же тераз нет такого умерання од покох? — Найперше поговоримо с самім хороти а вецка о борбі з ім.

Кажды дружак туту хороту познаваць прето, як тона інаважайно оберака, и же ма бара чокки паслідкі. Хори на осінні лякі у велькай горучкі, вецей од 40 града, даекі ай испані за себе, а покріти є зос іншими пірицьками по цалім тілу. Барз часто хори умре; а гоч остане на жывоту, то на Ісого целу останкі певистадими сяди за цама жывот будзе рацаві, даекі ослабіле му вид, слух и чловек нігда не пріде до сваёй сіли.

Шицкі сеебі, прети ше допущую хорого леба його стварох, кед ім од скорей напосадзені поки, тиж ше оберу од тей хорота. А кед чловеку садзені поки, тэди останю адраві, гоч ше пі покори, то залчайно выадракіт.

Цо же то поки? То кажды ана. Поки котры савш чуваю чловека од чарних покох садзя дохтор так, як уреже скору на руки и усадзя на тым месту осінки. Тото место ше потым почина глоткі и вируковаш пірицьки; чловек ше чувстваў кус неадраві, але то не права хорота, а особію при дзецах, та лям отвіт організма на садзені покох. Од тога ніхто ище не умар.

Тераз ше поки садзя на лям проци чарных покох, але и проци других обераких хоротах: тифуса, колери и т. д. Ніхто ишо нігда чул, же такі садзені поки смертельныи-

хто іх ше на бої. Гоч на приклад у войнах істому чловекові садзені поки скоро параз и од тифуса, и од колери и дізентерія, и то по даскеці раз, а яже даекі и проци осінок, па інак чловекові то на чыдачко.

І так пэт ше чаго бац, а інак ше людзі, в осібені мацері боя. Знаі то, в дзеві сваёй на сцу прыпініц на садзені покох. Знаю, же ше поки садзя по шоккіх державах, у пачым іншем и чом да падознірою, чым да не боі. А тог ёстрага вода на то, же нужно новоловац ше на власні нужно пісац' падунки, нужно посылац' гу мацером хішброках и поліцавах и то по вецей рап, нужно ше онаціц при садзені, як да ше робі в смертельныи аль а не о добрым.

Можебуц ше мацері боя да ше садзя покі адравім дзеца: ето дзецикі адравік а іногда жу поки и воне будзе кус хоре и іномирне. На то треба повесць, як ше поки садзя ашо лям адравім людзом и адравім дзеца, да іх отчудаю од чарных покох. Гоч потым людзі а осібені дзецикіс ше и покорею, то іш працява страшней хорота чарних покох на котры бы кіе наспін могіць покориць кед би ше ўм на садзені поки.

І так од садзеніх покох іш ніякай чокі, а хасен велигезкі. Чаго же ше бац? Кед ше уж треба дачаго бац то лям од хорота а піак од садзеніх покох.

Зато треба садзіц' поки на сваёй време, кед дзецик адравік, а не тэдзі, кед воне уж хоре и кед му поки іш із помашаі. Позната, як кед ше чловек пожарес на гарні поки, як пэт піякого ліка працява тей хороту, а есу лікі за слагчане хороты. Прето хто ше іногда садзя покох, тут робі ашо діло и за сваёй дзецик и за самога себе и за шоккіх людзів. А родичи

дулжны хракіц здрашле и живот своих дзецах на нато. Іх жупа прыношац на садзені покох и другі раз на крепатранд. Мацері треба, да ше науца, напрэдок чувац дасци од обераких хоротах, а од осінок іх лям едно возможно патредок чувац, а то садзені покох.

Кед ше так добре раздумаме, то од садзені покох ня тікікого страху. На садзені покох треба патріц як на добра, а не але и хасен од ніх такі очиніці, же и закон каждого обважув на садзені покох.

Др. А. Наливайко.

Широм света

Рускі эмігранты дошли нового команданта у особі генерала Кутепова, котры робел зос покойным князем Ніколаем Нікаладавічам, и котрого вони одредзел, да будзе Його наследник.

Союз Народох у Женеве одредзел, як каждого року ёдно свойо засіданіе отрима у імянім ярочку поза Женеву. Так того року ёдно засіданіе би ше отримало у Шпаниі а на раж у даедній балканскай державі, правдиподобно у Бенграду.

Тумі огня. На острву Исландії ёст вельо та-ки вулкани, котры вируную горуцу воду. Жителі прышли на думу, же туту воду запровадзя по цивох до обисцох и так им послужі вона место пецов.

Греческа и Югославія потписали у Женеве вецей контракох, по котрим ше ушорюю одношэння медаі обидвема державамі. Греческа ше обязае выплаціц 20 мільоні фраткі Югославіі за Железніцу Дев-

делія — Солун, котру Югославія дараз купела од ориентальнага дружства.

Албанія ше готова на войну. У послідних часах ше обачае, же Італія послала до Албаніі 300.000 пушкох и 12.000 мітрапеах. Крем того у Албаніі ше находзя велі таліянски воені автомобілі и танкі. Албанія би могла тераз ставіц под оружие вецей як 350.000 людзів. Понеже Албанія ма лем 12.000 воякох, котры би за 10 рокі мади туту муницію, то кожані видзі, же Італія ма цошкаль іншэ на разуме.

Штрайк студэнтоў. У Шпаниі на шоккіх високіх школах настал штрайк школярох. Миністэрія просвіты выдала ѿштык наредзенія и покарала існадзів школярох.

У Французскай мало не пришло до кризи влады. На дневним порядку парламента стой закон, по котрим би ше мало дац шлебода шоккім редовінкам у самостанох и піврэзіц од-

З тима словамі забрал мойо піматки, ручед мі іх под ногі и вигнал ме зос сваёго дома.

Христос Господь на то так гварел: „А я цы гварям, же ци Бог сторав вецей зато наградзи“. Пригнул ше гу жемі, вжал еден каменьчик і дал го членднікові зос словами: „Вежай тот каменьчик у мену Божім и закруц го до тих твоіх піматкох. Ютро го одпеш гу златарові, не пожалуєш прето“.

По тих словох пошли Христос Господь и Петро далей, да сцігнію до церкви. У церкви ше помодліли и побажні віслухали науку, а по тим цали дзень одпочівали.

Другі дзень віщас ранішили далей.

Млади членднік вжал по-даровани му каменьчик и пошол зос нім гу златарові, як му росказав Христос Господь. Златар зос велькім зачудованем патрел на тот каменьчик. Чым го вецей братрал, тым му ше баржай пачел, бо то бул

каменьчик зос чистым златом. На то ше запітала младаго члендніка: „Дзе ши дostaл тот каменьчик?“

„Достал сомго віцераместо плацы у мену Божім“, одповед млади членднік.

Златар му выплаціл вельку суму понекох за тuto злато, а млади чловек з вельку радосцу одбегнуў дому, купел себе красне гospodarstvo и започац чесно жыц. Робел од рана до вечара, а кед би бул дзель Господні, преставала шокка рбота у дому и на полю, и шоккі ишли до Божаго храму. Там ше модлілі, Богу сердечно дзековали и слухалу науку Божу, а потым одпочівали. У дому було вельке пожеглане Боже.

Першому гарадові з дня на дзень віше горшэ наўжды гоч вон робел и 50 недзеляв вецей; як до другі людзі робя.

И того року, кед уж мал зважене варю, выдал росіка, да ше в недзелю тлаці Свяшчэнік, котры то дочтва, так му туторел: „Чловеке,

ФЕЛЬТОН

„Памятай абысь день недѣльныі святы!“. (Нарадзе зноўнаване у Карнавал)

Було то давно, ище тэди, кед Христос Господь зос святым Петром ходзел по швееце. Рац вонц ступелі до сдного велькага места. Кед уходзели до места, прегварел Христос ту Петроні: „Петре! Нешка дзель Господні. Ні швечи ше, да ідзімс далей. Ми ту останеме. Івойдзім до Божаго храму и там ше помодлім, а вецка одпочынме“.

Петро одновед: „Господи, най ше верши Твоя воля!“

Путнікі пошли до храму Божаго. На драже чули у единім велькім и богатым дому велькі крик и вшеліякі преклінія. Кед ше Христос Господь пред тим дожом затримал и слухал, чо ше то гутори, у тым часу вишол з того дому млади, красавіч членднік. Под пазуху нашол цошка звязане, а

твар му була смутна. Христос Господь го затримал и так гу ніому благо претварел:

„Хто то там нука так лярмай!“

„Членднік одвітовал: „То мой газда“.

Тэди ше гу ніому обрател Христос Господь з другім вопросом: „А чом вон так лярмай?“

Млади чловек му так отвітовал: „Мой ме газда посылад на волью, да ідзім копац кромплі, а я не спел исц, бо нешка дзель Господні, котры Бог росказае праездовак“.

На то отвітовал Христос Господь: „Ша то наице так“.

Членднік ше ошмел і далей так гуторел: „Геди ше мой газда роагівал, почал кричац и лац и так гуториц“.

„Кед тебе Бог росказае, а не я, тэди най ци Бог дава плацу, а не я“.

60.000 регулярних трупох. Кром того Америцка влада не сцета предавац оружис побуненником. Прето буна не пошла за руку.

Обрабите жеми. У немецкай шицки поля у тоти часи були уж обробени и зашати, але пре длуку тогорочну жиму ище су под шпигом. Пре то Немци, же рихтаю, же накеди шніг прейдае, буду робиц на польох дзель а тоц. Трактори буду на себе мац електрично лебо карбитово шветло, котре будзе на даљко пышнозац польо. Роботу буду окончовац роботніци подзелени на 3 класи, а најкдја класа будзе робиц по 5 годзини. На тот способ наздаваю ще Немци, же зам були їх поля на време обробени.

Зос Канады и Аргентины пишу нашо людзе, же там бара чекки обставин. Велью их без роботи а велью таких васлужа лемтелью, да ще можу ледво прехиц. Дома не годни иже послал. А так исто пишу новини зос Заднінних Державах, же роботніци можу найсці заробку лем у фабрикох автомобилох и машинах, при других фабрикох нет роботи.

Милиардерки у Европи. Недавно долутовало зос Америки до Европи 12 младих господьох, даивкох американских милиардерох,

да видзи „стари швет“. Були ў Прагу, и Бейчу и не могли ѿшчудовац краспти збудованих зданий, особено церквох, котри велью красни, як у Америки.

Велька шведийска списателька. Сигрид Ундсед, котра зос лутгеранства прешла до катол. вири, за свойю, книжки достала златни венец и шведскую золотову награду. Вона свой венец однесла до сцей кат. церкви и ту го положила на олтар преч. Богородиц.

Афганистан ше расподне. По вистох, когти приходза зос Издї тата держава ѿ распаду, бо ще посдини краї од неї одбрвали и основали своёю самостойни державы.

Експлозия гасу по-годаеа ѿ у Берліну 29.000 кубних метри гасу згорело у воздуху, а огень було видно на 30 килом. далеко. Настрадало веци особи.

Полиция штрайкую. У китайским царошу Пекинг ступели полицае цо штрайку, бо им не сцели довекашац плацу Европейску часці цароши чувавойска.

Любов единого сина. У віллье Іваноцци у Галиції умар газда Сабас. Кед ще презнал за то його син Ферко так шероажален, же му пукло шерцо и вон умар на труни свійого оца.

Претпілайце іве па „РУСКИ НОВИНИ“!

давала газдня. У тим па-
раст часто кричал на жену:

— Ти глупави єдна, не
яташ гострох почествован?

Ща я це научим!

А мани дяблік сотони
задовольно джобе до бока:

— Чи видзіні, як ще
любя!

Сотони ѿчила пачиц
дружтво.

Задуркаю до дверох.
Дзвери ѿтвярят, а на юх
ше укаже стари қаліка жо-
брак:

— Цре Бога вас питам,
фалатоц хлеба.

Па-раст ѿчіа розгніва и
скричи:

— Пакуй ѿталь! Не буд-
зем кармиц дармоедох и
вандровніцох!

То ѿчіа барісей по-
пачело сотонови и шепнул
до уха дяблікови:

— Налс, як окончую
діла милосердия!

Госты газдово лем далей
пили. Бідц другому краіне
бешедовали и подхваль-
вали.

Мали дяблік напомне сво-
йому владарови:

— Меркуй, тераз су лі-
шки, а док мало буду вовки.
Госты лем далей пили и на-
фришко ѿе поспричкали.
Бирох, котрому пайбаржей
до глави пдерела огњова
вода, увредзел газду, а тот
ще му уж з руками грожел.
Цо ѿчіа стало, то
була история єдней ми-
нуты. Бирох за карк влапел
газду и до жеміи з нім
вдерел.

— Добре, бара добре,
вигварял радосни сотона.

Чекай лесм, — гуторел
мали дяблік, — тераз су
такі як вовки, а док мало
буду яс швіні.

Бачи Янко, да ганьбу зос
себе адрилі, хвацел фляжу
з паленку и ручел ѿ па-
бирава, котри у тим вімкнул
з дружтва. Але бачи Янко
не бул ліспія, побег за би-
ровом, як уж могол з полну
главу. Кед го уж готово
адогонял, бирох ѿе пошпо-
цел, вдерел, ѿе до єдного

Допис.

Београд.

Украіске друштво „Про-
світа“ у Београду дало
дня 2. марта у краснай
дворані „Радничай Комо-
ри“ представу „Невольник“
у 5 дійах зос шпивальном.
Драма обробена по посми
пайвецшого украінскаго по-
ета Тараса Шевченка, а
вжката зос живота украін-
ских козацох у їх борбі
туркама. У постанові було
шицко на своім месце, а
особено були красные и
вірно вироблені декорації.
Цілестанти и хор потполю-
зовався численну публи-
ку, и були веци раз на-
грации зос кляпканьом.
Приступки були и делегати
украінских друштв зос
Загребу, Нового Саду и Вел.
Бечкереку, а „Руске Про-
світне Друштво“ у Шиду
заступал председатель п.
Ілько Крайцар.

Ютредзель отримало дру-
штво „Пресвіта“ рочну
схаджу, на котрой була
приказана друштвена діяль-
носць у прошлым року и
вибрали нови одбор зос до-
терайшим председателем п.
Іваном Будаю на чоле.
И ми Русини у Бачкай и

Сриме треба да ѿ цешим
на усишней працы нашим
братским украінским друш-
твом и да их и морально
матеріялно помагаме!

И. К.

Петровцы.

Скорей даскель діл от-
пущени зос служби наци-
ональному Дюра Гарди пре-
свою неспособносцю и други
хиби, ѿ их як таки бара ве-
лью ма. То тог исти новта-
руш Гарди, хтори явно робел
проци Руского Народного
Пресвітного Друштва у на-
шим валалс и гварел, же
в просвіта гніздо лоловох
и бандиток и зато ѿ при-
дани суду и ту ѿст добрих
швіткох.

Нам Петровчаном мало ѿ
жаль, же с так, але цому
знаме, кед ѿ п. екс-нов-
таруш, пакеди пришол до
Петровцах таїй дал упраг-
нуц до плуга Теодора Бур-
чака и Янка Надъордя и
так длуго орал додод себе
вс виорал суспензию, бо
за гевту ствар до пляснул
данку на кирбай, добил
лем 3 дні гарешту и 500.
Днн. трошку.

Ю. М.

Вшеліячина.

Зос школи. Учител, гонун
дзеном, ѿ го „конина“, па љм
так туторел: Добре послухайце!
Тото шкіцко, ѿ ѿможе „коцац“,
воля ѿе „ковица“. Так на при-
клад: желано, злато, стрібло и т.д.
Но погоди нам гарев ти Міхку,

чи ти знат ѿде данку коану
окрем тих, котри и скомнуд?

Міхко крашня становл, добре
себе роздумал и на концу радос-
но так одвитвал: знат я, знат;
— „кобула“ бо и вона ѿ
може когац.

На то сотона притулел
дябліка на перши, а кед ѿ
врацеля до пекла зволал
главне собрание дябліків и
перед шицкима прикачал
дяблікови на перши сото-
нов орден з тима словами:

— Од шицких дяблік
найславнейши ми паленков
— дяблі. Нашлідуйце го!

Од того часу дябли з
паленку збераю своёю жер-
тви за пекло...

Селян и гад.

(Все відомок Крамові)

Селян ѿчіа дал до велько-
го приятельства зос гадом,
але од того часу престали
ту плюму ходиц не лем
приятеле, сущедзи, але и
його найблісча родзина.
Словом ніхто ѿчіа не лем
дружел, а до баржей и каж-
ди ѿчіа од нього странел;
обхаджал го. Селян ніяк ѿ-
знал себе потолковац тово
людске справоване, котре го
бара смущело баш и мучело.

Чарни шнаг падал по даснељу днѣ у Бесарабії. Учени лѣдве гуторя, же то чарни пре то, би посипанк асе парно од вулканох.

Книжкова продукція. Найбільші книжкох до терьор на згвіце друковало ще у Немецькій, и так вона була на першім месеці. Прешлого року Немецку обегла Америка, би ще там вдало 36.680 книжкох, а всі цишила Немецка 31.026, Англія 13.810, Французка 11.922, Італія 6.533.

Дас ще найбільші цукру трохи? Найбільші ще цукру у Данській. Там на кожну особу однаца на рок по 531 кгр. цукру. По Данській приходзи Англія. Там на кожну особу приходзи на рок по 419 кгр. цукру.

Потим приходзи Швейцарска зос 377 кгр. цукру на особу, у Австрії приходзи 3011 кгр. цукру по особи, у Німеччині 216.

Найменші цукру требаю Болгаре, Албанши и турци.

Поштено без Бога. Французький сенатор Ренанд бул выбраны до сенату. Вон ще выбрал на драгу до Паризу зос свого дому у Парижкох. Там себе віжнел хижу у єдином готелю и запланців напередок на цали мешац. Газда готела го запитала, чи не юлда на письму потверджена, же запланців за цали мешац. Ренанд одмінтовав: „не требам я того. Ша Бог видзел, же сом запланціл“. „Ви верите у Бога?“ питал ще готеллер. „Як би вс. Ша озда и ви верите“ одврацел сенатор. „Я не верим“ гуторел готеллер. „А теди лем ми дайце потвердзе“, гваря сенатор.

Жена — директор банку. У найбільшим іспанским банку директором єт жена на meno Сеніо. За юлумаки, же цайсіо-собініши фінансієр із швеце. Под їй управу Іспанія держава упорела по всійї свою вішути.

Карло IX., французький кроль, питал ще раз слашного списателя Торквата, як му пове:

„Хто найбільший на тим швеце?“

Торкват одвітовав: „Бог.“

„Я то знам,“ сказовез на то кроль, „але як по Богу найбільший?“

Торкват му на то дал таки одвіт: „Гот, як по Богу найбільший.“

Шветова красавица. На конкурсі красоти вибрата того року юлай красиу у Европи юна мадярка на meno Ержі Симон. Близодно, же єт інше красиши ціківчатох у Европи па и пожедзи пачин руских дзіківчатох але вони свою красу ик носи на вішар, бо знаю, же красота цела мало вредиа хед нег красоти душі.

Як побажане почінтую католіцкого місіонера. У провінції Тал-Пінак барз велью добра зробел подіас остатной вішні оден католіцкі місіонер.

Кед война престала, наїберили людзі потага вішніти дарункі и присліди юх місіонерох. Вон топрініліканакіх добрих шерисх, але Ісіго душі жадела, да як найскорше увидзі тих добрих лідерох у Церкви Христові.

Людзі Божі маю буц людзі шицікіх. Таку „Католіцку Апішню“ помага Папа и пропагує ю при наїгдебі нагоди. Швейційский світський вірбіком поручує вон непрестанно: Церкса засада од вас спод участевана у самім Апостолству и та у дага постілним звінченю. Тонкіревелья, Гроціко, тою замінівала у початку християнства Апостола ю сарх добрих вірніх.“

И так наїсі св. Отець Інн XI, наїсіе ѿльки Папа. А хто вельзіки? „Хто трима заповіди и так научую меньших“ гваря Христос. (Мат. 5, 19.)

Папа Папа XI, то чловек живей вірі. Од той живіл яри вон жне. Вон чловек чистого характеру. Вон полни добрости и любові та шиціким людзом, але и полни лоялії и моці у управлінню и у своій службі. Вон волни страху Божего, але прето нема страху автстраху людскога. Полни лоялії до Бога и прето нігда ані у найлеміших прікращах на малодушик. И полни вітарністі роботлівосци. Лем мало кед охабя вон за потребі свойтіс дела. Скора цали днень спровадж-вон у місітви и роботі, и кількі днень, але я вельжу часці ноци. И тата могуча душа св. Отца пребыва у архангелі целу. Кед го чловек видзі, муша преваріц: „Нансце вельзіки Архієрей!“ А як то ужіток, кед ще го слуха! Швец гуторел о пачин Спасителю: „Нігда чловек так не гуторел як тоз чловек“ (Іоан. 7, 46.). Подобно могло бы ще повесц и о терапії Папа Папа XI.

А Папа Папа XI, па дум, эт окончнія волю Божу, але вон ю и научув. Вон найодличнейши іконичні учительски уряд. У своіх красиных посланіях и бешедах розширює по цалым швеце божествене шветло Христового Евангелія. За шицікі часи преславел ют вон як церковны учитель зос своім посланіем, у которим так краине гутори о свом гаслу: Мир Христов у кральстві Христові!“

Наїсце Папа Папа XI, вельзіки Папа. И прето го люби и почітую цали швец. Вон шицікі цалоч-

му швету. И спрінителі Церкви гуторя о нім а пейскішим почітанням. Гуторя, же стоя пред нім, як пред даляким совершеним майсторским образом папи. И прето юще чудо, же ще за відання Інн XI, кат. Церква так шиці, давита и утвердача. Ноша як да ще под Бога могутом и благословенном руком помагае да и бліскіа ще як драги камені.

Прето, премилы у Христу, любже и як си. Отца, Папа XI, зицро и сердечно. Вон іцец шицікіх народох та и наш. Вон вельзіки и достойни нашого поштовання. А цо глязне япі: вон наїсінник Ісуса Христа. Вон тото оружіе, з которым ще Христос Бог служи и при Ісіго помоци надалеко свою божествену службу людям людами.

И аналоги Його Златній Служби приступіме у духу та ньюму и прінесеме му наїцо сердечні вінчовія, пашо жадані и молитви! Наслідуйме первих Християн, котри ще южди дненьширо модліли за первого Іллюстриста Петра, Модліже ще и ми южди днень за св. Отца и постанім Його вірні, послушни и пдані дзеци. У своїй синовінській любові и твардій віри гуторме віле: Ми зме и оставаме синове Їїней, Святій, католіцкій и Апостольской Церкви! На їй твардим темелю, на тебі св. Отце, ми будземе віше стац твардо и непорушими. У нашій Католіцкій Церкви, щеме жиц и умрец. На юю віше обрацени нашо очи. Ведмо зос ю будземе ще борці и ієрархи. И од їй, од юїї снатей Католіцкій Церкви югда же не одделіме, югда, як док нас на конці не прими до свого вічного блаженства тата вічно сладка Церква на небе якієго Спасителя, нашого Бога Христа Царя!

Премилы у Христу! Благодать Господа нашого Ісуса Христа наї буде и постані на ює з вами. Амин.

У Загребу, в владическій конференції 12. X. 1928.

+ Др. Антоний Бауэр
митроп. загребески у
мену 18 владикох.

Наши претплатники

Обновели претплату слідуючи п. п.:

Павло Павловіч Брчко	на 1928. р.	100	Днн,
Осіп Рац, гарнізон Руски Крестур	1929. "	100	"
Ілія Ванчик, парох Міклюшевіці	"	100	"
Максим Давосир, учитель Іорданів	"	100	"
Вероніка Рац, учителька	"	100	"
Франц Шперт, учитель	на 1928/29.	100	"
Емілія Дудац, 52, Коцур	" 1928.	100	"
Хаїлук Цуніт, Юла 482.	" 1929.	20	"
Антон Парасіка, учитель, Панчево	" 1928.	50	"
Віклавік Іако Р. К. 101.	" 1928/29.	150	"
Ана Надія Р. К.	"	100	"
Ерделі Михаїл 411. Р. К.	" 1929.	100	"
Василь Лендар Міклюшевіці	"	50	"
Якім Костелник, учитель Міклюшевіці	"	100	"

ТАРИОВИНА

Жито	Днн. 245—248—	Oвес	240—245—
Кукуриця	" 260—265—	Мука 0	340—345—
Раж	" 230—235—	Мука 2	320—330—
Ярец	" 252—255—	Мука 5	300—310—
Пасуля	" 1000—1400—	Мука 6	270—275—

Суньога и пастир.

(Зос баснот Юрисова.)

Пастир здал стадо на верного пса, а сам под др. вом у хладку мирно спал. Обачел го гад, добрац ще на юго-права, жадло вивалел,

За редакцию сяктує: Юрий Павлов, Војводе Војошича 2.

Властитель: Рус. Нар. Просв. Дружество Рус. Крестур (М. Мудра).